

Posudek na diplomovou práci Antikomunismus v České republice po roce 1989 se zaměřením na perspektivu členů KSČ/KSČM metodu orální historie (autorka Bc. Barbora Pecková)

Diplomová práce v rozsahu 120 strojopisných stran (včetně závěrečného seznamu pramenů a literatury) se věnuje analýze vývoje antikomunismu v Československu (České republice) po roce 1989. Autorka – vzhledem k užití orální historie koncentrující se na členy KSČ/KSČM – zdůrazňuje reflexi především ze strany příslušníků těchto politických stran. Je ovšem evidentní, že autorka výrazně překračuje tento rámec. Výsledkem je tak nadměru vyzrálá práce (včetně její stylistické úrovně), která s přesvědčivostí provádí rozbor českého antikomunismu jako jistého dlouhodobě trvajících fenoménu české politické scény po roce 1989.

Práce po formální stránce sestává z tří hlavních kapitol (které jsou dále vnitřně strukturovány), úvodu, závěru a bibliografie. Z tohoto formálního hlediska práce naplňuje potřebné náležitosti kvalifikační diplomové práce. Z povinného standardu se poněkud vymyká oddíl „Bibliografie“, který není dle názoru posuzovatele náležitě strukturován, přičemž v pojmu „bibliografie“ zahrnuje ve skutečnosti seznam literatury a pramenů. Oproti tomuto nedostatku autorka výborným způsobem zpracovala vlastní úvod, včetně náležitého teoretického vymezení a velmi pečlivého rozboru pramenů a literatury.

Právě znalost literatury (včetně zahraniční) a pramenné základny pokládám za velmi dobrý základ pro danou práci. Je potřeba velmi ocenit, že autorka pečlivě prostudovala také nejrůznější stranické dokumenty (včetně stranického tisku). Důkladné znalost této pramenné základny se velmi pozitivně odrazila na strukturaci jednotlivých rozhovorů.

Práce samozřejmě obsahuje některé drobné nedostatky, které ovšem nesnižují celkové veskrze kladné hodnocení práce jako celku. Za poněkud neústrojně považuji zařazení životopisů některých protagonistů polistopadové politické scény; není totiž jasné jaký klíč autorka zvolila při výběru těchto osobností. Dále se zde vyskytují některé chybné údaje (s. 17 – majetek znárodněný v roce 1959, s. 34 – pravděpodobně chyba ve výčtu zde uvedených tzv. historických stran, s. 37 – KSČ vnikla v roce 1920). Tradiční chyby se autorka dopustila při interpretaci zákona o protiprávnosti komunistického režimu z roku 1993, kdy nepropojila tuto zákonnou normu s verdiktem Ústavního soudu, který se vztahuje k tomuto zákonu. Možná také popis dějin KSČ v letech první republiky a nacistické okupace mohl být plastičtější, a to v konfrontaci s její totalitní a autoritativní minulostí (v tomto ohledu stačilo čerpat např. z Kárníkových dějin první republiky).

Také práci s narátory, resp. promyšlenou strukturaci výsledné interpretace, pokládám za mimořádně vyzrálou, a do jisté míry až inspirativní i pro zkušenější badatele v oblasti orální historie.

Přes výše uvedené nedostatky – ke kterým se jistě autorka vyjádří v průběhu obhajoby – mohu opětovně zopakovat, že diplomovou práci Bc. B. Peckové pokládám za vynikající.

Proto hodnotím tuto práci stupněm: výborně

PhDr. Pavel Urbášek

ředitel Archivu UP v Olomouci

Olomouc 11. 6. 2014